

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA ORAZ MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 stycznia 1974 r.

w sprawie zasad działania oraz gospodarki finansowej przedsiębiorstw jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego.

Na podstawie § 7 ust. 3 uchwały nr 22 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1972 r. w sprawie jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 9, poz. 60) i § 5 pkt 3 uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o:

- 1) wojewodzie, należy przez to rozumieć także prezydenta miasta wyłączonego z województwa,
- 2) przedsiębiorstwie, należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego dla ludności nierolniczej.

§ 2. 1. Wojewodowie powołują przedsiębiorstwa w trybie i na zasadach określonych obowiązującymi przepisami.

2. Bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem sprawuje wojewoda.

3. Zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

§ 3. 1. Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest realizacja jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego dla ludności nierolniczej na obszarze objętym działaniem przedsiębiorstwa, a w szczególności:

- 1) opracowywanie na okresy planów 5-letnich i rocznych programów jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego w zakresie ilości, lokalizacji, kosztów i cen oraz technologii z uwzględnieniem potrzeb większych zakładów pracy oraz przedstawianie tych programów do zatwierdzenia wojewodzie,
- 2) opracowywanie dokumentacji projektowej zespołów i osiedli domów jednorodzinnych łącznie z urzędzeniami towarzyszącymi oraz dokumentacji uzbrojenia terenu,
- 3) opracowywanie programów ogólnomiejskiego uzbrojenia terenów dla projektowanych zespołów i osiedli domów jednorodzinnych i przedstawianie ich właściwym wojewodom w celu włączenia do 5-letnich i rocznych planów inwestycyjnych,
- 4) budowa domów w pełni wykończonych w stanie surowym lub wykonanie stosownie do umowy innych zadań budowlano-montażowych,
- 5) zawieranie z przyszłymi użytkownikami, w tym w pierwszej kolejności z użytkownikami wskazanymi przez zakłady pracy, umów o realizację budownictwa jednorodzinnego i sprzedaż domów,
- 6) świadczenie usług w zakresie doradztwa organizacyjno-technicznego, sporządzania dokumentacji projektowej, transportu, wypożyczania sprzętu budowlanego oraz sprzedaży elementów i materiałów budowlanych osobom podejmującym budowę,

7) załatwianie spraw związanych z ustanowieniem prawa użytkowania wieczystego terenu dla nabywców domów jednorodzinnych wybudowanych przez przedsiębiorstwo.

2. W celu wykonania zadań określonych w ust. 1 przedsiębiorstwo może powoływać odpowiednie jednostki, działające w jego ramach, w tym również pracownie projektowe, zakłady produkcji prefabrykatów i innych materiałów budowlanych oraz zakłady usługowe.

§ 4. 1. Rozpoczęcie budowy domu następuje po zawarciu umowy przedsiębiorstwa z zamawiającym; umowa powinna odpowiadać przepisom prawa cywilnego, a w szczególności powinna określać cenę sprzedaży i wysokość przedpłaty wnoszonej przez zamawiającego.

2. Przedsiębiorstwo sprzedaje wybudowane domy według cen ryczałtowych zatwierdzonych przez wojewodę. Ceny sprzedaży domów, jak również świadczonych usług powinny być ustalone na poziomie zapewniającym pokrycie planowanych kosztów własnych i potrzeb związanych z rozwojem przedsiębiorstwa.

3. Materiały budowlane wytwarzane przez przedsiębiorstwo są sprzedawane według obowiązujących cen zbytu dla jednostek gospodarki uspołecznionej oraz według cen detalicznych dla ludności.

4. Wojewoda może ustalić zasadę, że pierwszeństwo w nabyciu wybudowanych domów mają osoby, które dokonają przedpłaty w wysokości co najmniej 25% wartości ceny domu określonej w umowie.

§ 5. Przedsiębiorstwo działa według zasad rozrachunku gospodarczego.

§ 6. Przedsiębiorstwo prowadzi gospodarkę finansową zgodnie z przepisami uchwały nr 53 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym państwowym przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 14, poz. 85), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 7. Pierwsze wyposażenie przedsiębiorstwa w środki trwałe następuje z budżetu wojewódzkiej rady narodowej.

§ 8. Przedsiębiorstwo jest zwolnione z oprocentowania środków trwałych.

§ 9. 1. Zysk przedsiębiorstwa, zmniejszony o dokonane wpłaty z zysku do budżetu, pozostaje w dyspozycji przedsiębiorstwa.

2. Wpłatę z zysku do budżetu ustala się według następujących zasad:

- 1) przedsiębiorstwo osiągające rentowność do 4% nie dokonuje wpłat z zysku do budżetu,

- 2) przedsiębiorstwo osiągające rentowność od 4 do 5% wpłaca do budżetu 10% zysku osiągniętego ponad 4% rentowności,
- 3) przedsiębiorstwo osiągające rentowność powyżej 5% wpłaca do budżetu 10% zysku osiągniętego w granicach od 4 do 5% rentowności oraz 70% zysku osiągniętego ponad 5% rentowności.

3. Za rentowność przedsiębiorstwa uważa się stosunek zysku bilansowego po potrąceniu zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa i zysku nieprawidłowego — do kosztu własnego ogółem.

4. Pozostałość zysku, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo przeznacza w dowolnej kolejności na fundusz inwestycyjny i na fundusz rezerwowy.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwo tworzy następujące fundusze:

- 1) fundusz inwestycyjny,
- 2) fundusz rezerwowy,
- 3) zakładowy fundusz nagród,
- 4) zakładowy fundusz socjalny,
- 5) zakładowy fundusz mieszkaniowy,
- 6) inne fundusze.

2. Szczegółowe zasady tworzenia i wykorzystania funduszy wymienionych w ust. 1 pkt 3—6 regulują odrębne przepisy.

§ 11. 1. Fundusz inwestycyjny tworzy się:

- 1) z całości amortyzacji,
- 2) z odpisów z zysku,
- 3) z innych środków przewidzianych odrębnymi przepisami.

2. Środki funduszu inwestycyjnego przeznaczone są na cele określone w przepisach o finansowaniu inwestycji w jednostkach państwowych.

§ 12. 1. Fundusz rezerwowy przedsiębiorstwa tworzy się z odpisów z zysku oraz innych źródeł przewidzianych odrębnymi przepisami.

2. Środki funduszu rezerwowego mogą być przeznaczone na finansowanie kosztów związanych z rozruchem i organizacją nowej produkcji, jeżeli zadania podjęte nie zostały sfinansowane z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, na zasilanie funduszu inwestycyjnego, jak również na pokrycie poniesionych strat niezależnych od działalności przedsiębiorstwa, a także w razie powstania dodatkowych potrzeb przedsiębiorstwa nie przewidzianych w planie.

3. Środki funduszu rezerwowego przedsiębiorstwa są gromadzone na rachunku rozliczeniowym.

§ 13. 1. Zapasy bieżące i nieprawidłowe oraz zapasy sezonowe i rezerwy są finansowane w całości kredytem bankowym.

2. Bank udzielając przedsiębiorstwu kredytów zmniejsza ich wysokość o występujące w przedsiębiorstwie zobowiązania prawidłowe.

3. Do zobowiązań prawidłowych zalicza się:

- 1) nie przeterminowane zobowiązania przedsiębiorstwa, a w szczególności z tytułu:

- a) płac,
- b) ubezpieczeń społecznych,
- c) rozliczeń międzyokresowych biernych,
- d) rozliczeń za dostawy i usługi,
- e) wpłat z zysku do budżetu,

- 2) kwoty przedpłat pobranych od osób zamawiających domy jednorodzinne.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:

J. Kusiak

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*